

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. Благоевград, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на осми март през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Здравка Янева
като разгледа докладваното от Диана Узунова Въззивно наказателно дело от
частен характер № 20221200600910 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл. 313 и сл. от НПК и е
образувано по въззивна жалба на адв. Ш. – защитник на подсъдимия А. Ч. от
с.О, община- Гърмен против присъда № 8919 от 12.09.2022 г., постановената
по НЧХД № 64/21 г. по описа на РС –гр.Гоце Делчев.

В жалбата се твърди, че присъдата е неправилна, незаконосъобразна и
постановена при съществени процесуални нарушения, като се излагат доводи
в тази насока и в допълнителното писмено изложение по същата. Сочи се в
жалбата, че липсва анализ на доказателствата по делото в мотивите към
атакуваната присъда; че първостепенният съд в нарушение на закона не е
допуснал до разпит поисканите от подсъдимия лица като свидетели; че не са
обсъдени възраженията на защитата относно приложението на институтите на
неизбежна отбрана по чл.12,ал.1,НК за деянията по чл.130,НК и на реторсия
по смисъла на чл.148,ал.1т.1, във връзка с чл.146,ал.1,НК. Ето защо, се иска
отмяна на присъдата на ГДРС и постановяване на нова, с която подсъдимият
бъде признат за невиновен по повдигнатите му с тѣжбата обвинение и бъдат
отхвърлени предявените срещу него граждански иски.

От частния тѣжител и граждански ищец А. К. са постѣпили възражения

срещу въззивната жалба, като се навеждат съображения за правилност на обжалваната присъда и се иска потвърждаването ѝ. Подадена е частния тъжител чрез повереника му адв.П. частна жалба срещу определение № 8930/06.10.2022 г. на РС – Гоце Делчев, с което е отхвърлена жалбата му против протоколно определение на ГДРС от 12.09.2022г. по чл.187,ал.2,НПК в частта относно разноските.

Адв.Г., като повереник на частния тъжител /който също не се явява пред въззивния съд/, оспорва въззивната жалба и поддържа частната такава, подадена от името на А. К.. Сочи, че поддържа също изложените мотиви към присъдата и депозираните възражения срещу подадената въззивна жалба. Иска се потвърждаване на присъдата като правилна и законосъобразна.

В с.з. пред настоящата инстанция подсъдимият не се явява, представлява се от защитника си -адв. Ш., който поддържа въззивната жалба по съображенията в нея и пледира за оправдаване на подзащитния му и отхвърляне изцяло като неоснователни и недоказани на предявените срещу него от тъжителя граждански искиове.

Пред въззивната инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Въззивният съд в пределите на правомощията си по чл.314,НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, при което намери следното от фактическа и правна страна:

С атакуваната присъда състав на Районен съд- Гоце Делчев е признал за виновен подсъдимия А. М. Ч. в това, че:

I. На 06.11.2020 г., за времето между 10:00 часа и 11:00 часа, при условията на продължавано престъпление по чл.26, ал.1, пр. второ от НК – „когато две или повече деяния, които осъществяват поотделно един или различни състави на едно и също престъпление, са извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината“ – в с. Р, община Гърмен, област Благоевград, причинил на А. А. К., с ЕГН *****, с местожителство в с.Р, ул.,,„“ № 4, община- Гърмен, област Благоевград: „охлузване в областта на двете лицеви половици, лявата и дясната буза. Върха на носа синьо-ливаден оттенък, ранева секречия, в теменната част на главата хематом със синьо-ливаден оттенък, ранева секречия. Охлузване в областта на лявата челна половици, двете лицеви половици, лявата и дясна буза. Върха на носа синьо-ливаден

оттенък, ранева секреция; Хематом в областта на гръдната кост; хематом в областта на лявата глезенна става; Кремитации по хода на Х-то ребро в дясно. Наранявания, охлузвания, хематом по окосмената и лицевата част на главата и гърдите. Фрактура на Х-то ребро в дясно.“, както следва:

- на 06.11.2020 г., за времето около 10:00 часа , в село Р, община- Гърмен сграбчил с ръка, стискал и впил ноктите си в кожата на лицето на А. К., с ЕГН ***** от с.Р, ул. „...“ №4 и то се обляло в кръв – с това причинил болка и страдание без разстройство на здравето;
- на 06.11.2020 г., за времето около 11:00 часа на площада в с.Р, изритал в глезена на левия крак А. А. К., с ЕГН *****, след което го ударил с ръка в главата и го бутнал на земята, при което от удара и бутането, паднал назад на асфалта и ударил главата си, след което Ч. скочил върху него и го въззяхнал като прехвърлил краката си от двете страни на тялото му и така застанал на колене от двете страни на тялото му го удрял с юмруци в главата, след като се изправил нанесъл два удара с крак в гръдния кош, с което му причинил разстройство на здравето извън случаите на [чл.128](#) и [чл.129 от НК](#), за което престъпление по чл. 130,ал.1 от НК, във връзка с чл.26,ал.1 от НК и на основание чл.54 от НК, решаващият съд му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца, чието изтърпяване - на основание чл.66,ал.1 от НК- е отложил за срок от 3 години от влизане на присъдата в сила.

II. На 06.11.2020 г., за времето между 10:00 часа и 11:00 часа при условията на продължавано престъпление по чл.26,ал.1, пр. първо от НК в с. Р, община- Гърмен в присъствието на А. А. К., с ЕГН-***** и в присъствието на други лица, нанесъл публично обида, с което унижил честта и достойнството му, както следва:

- на 06.11.2020 г., за времето около 10:00 часа на улица в с.Р, община- Гърмен му казал: „Ей, мърльо, ще те вкарам в затвора“, и го напсувал с думите: „Мамицата ти да еба“ и „мама ти мръсна, ще те смачкам, мама ти да еба.“, с което е унижил честта и достойнството му;
- на 06.11.2020 г., за времето около 11:00 часа, на площада в с.Р го е напсувал с думите: „Ся щъ видиш какво ще стане мама ти да еба...“ и „мама ти да еба“, с което е унижил честта и достойнството му, за което престъпление по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във връзка с чл.146, ал.1 НК, във

връзка с чл.26,ал.1 НК и на основание чл.54,НК, ГДРС му е наложил наказание „глоба“ в размер на 3000 лв.

Със същата присъда- на основание чл.23 и чл.24 от НК решаващият съд е определил общо най-тежко наказание по горните осъждания – „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, като - на основание чл.66,ал.1 от НК – е отложил изтърпяването на наказанието за срок от три години, както и наказание „глоба“ в размер на 3000 лв.

С атакуваната присъда подсъдимият А. Ч. е осъден да заплати на А. К. обезщетение за причинени неимуществени вреди от престъплението по чл.130, ал.1 от НК, във връзка с чл.26, ал.1 от НК в размер на 2000 лв. и обезщетение за причинени неимуществени вреди от престъплението по чл.148, ал.1, т.1 от НК, във връзка с чл.146,ал.1 от НК и с чл.26, ал.1 от НК в размер на 500 лв. Наред с това, подсъдимият А. Ч. е осъден да заплати на А. К. съдебни разноси в размер на 1722 лв., както и да заплати по сметка на РС – Гоце Делчев съдебни разноси в размер на 52,06 лв. и 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист, а също и държавна такса в размер на 130 лв. и 5 лв. за изпълнителен лист.

Първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което се състои в липсата на мотиви на постановения съдебен акт, поради което въззивният следва да упражни правомощията си, визири в [чл.335, ал.2](#), във връзка с [чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК](#). При това не са изложени мотиви, както по отношение на анализа на доказателствената съвкупност, така и по отношение на правните изводи. Визираното съществено процесуално нарушение – липса на мотиви, не може да бъде отстранено от въззивната инстанция, но за сметка на това при новото разглеждане на процесното дело, допуснатите нарушения са отстранени от друг състав на ГДРС.

Според НПК мотивите са органическа част от присъдата и в своята практика ВС и съотв.-ВКС е бил последователен, че липсата им –изобщо или по съществените въпроси по делото, е безусловно основание за отмяна /съобразно чл.335,ал.1,т.1,НПК/. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение същевременно е и важна гаранция за правото на справедлив процес по чл.6,ЕКПЧОС. Несъмнено е също, че недостатъчните, непълните и неясните мотиви на първоинстанционния съд се явяват пречка въззивната

инстанция да изпълни своите контролни функции /ППВС № 1-53/. Ето защо в мотивите на присъдата съдът е необходимо да изложи кои обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали, както и какви са правните съображения за взетото решение. Същите следва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация. Присъдата трябва да бъде мотивирана по начин, от който да е видно, че са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи.

В разпоредбата на [чл.305, ал.3 от НПК](#) по общ начин е посочено какво трябва да бъде съдържанието на мотивите на присъдата. Необходимо е да намерят отражение поотделно всички въпроси по [чл.301 от НПК](#), като подробно трябва да се обосноват взетите решения, да се изложат съображения и се даде отговор по становищата на страните по фактите (включително и относно допустимостта и достоверността на доказателствата) и правото. В конкретния случай това не е сторено, а анализа на доказателствата е направен изключително схематично, неубедително и повърхностно.

Съдебната практика неотклонно приема, че в мотивите на присъдата трябва да се излагат конкретно установените фактически обстоятелства и съответният им доказателствен анализ, а не общи фрази и твърдения. Липсата на анализ на доказателствата в мотивите и подмяната му с декларации е съществено нарушение на процесуалния закон. Ето защо съдържанието на мотивите не трябва да се свежда до преразказ, изброяване на събраните доказателствени материали или до общата констатация за възприемане на всички доказателства. Не е налице преценка на доказателствата по делото, когато съдът само посочва поименно в мотивите на присъдата имената на разпитаните свидетели, без да обсъжда подробно и задълбочено показанията им и без да изложи съображения кои и защо приема или отхвърля. В тези случаи съществуващите мотиви се приравняват на липса на мотиви.

Наред с това, ако в доказателствените материали се наблюдават противоречия /а в случая са налице две групи свидетели с противоречиви показания/, те трябва да се фиксират и подробно да се анализират, като съдът ясно изрази съображенията си да възприеме за достоверни едни доказателства

и да отхвърли други. Оценката за достоверност на отделните доказателствени материали е от изключително значение за правилното, законосъобразно и убедително мотивиране на присъдата.

Както се посочи по-горе обаче освен липсва на доказателствен анализ, няма и правни изводи. Решаващият съд се е задоволил да препише диспозитива на присъдата и да посочи в какво са се изразили действията /и репликите/ на подсъдимия по отношение на двете вменени му престъпления. Липсва дори посочване в мотивите престъплението обидва защо е счетено от ГДРС за квалифицирано. Въпреки че е оставил двукратно тъжбата без разглеждане, давайки указанията на тъжителя по правото, в мотивите към присъдата си решаващият съд въобще не се е занимавал с въпроса защо приема, че престъпленията са продължавани и респ.- кои от тях пък са в условията на съвкупност и реална или идеална ли е тя. Няма отговор на нито едно от възраженията на защитата- има ли неизбежна отбрана за деянията по чл.130,НК, съответно- реторсия за тези по чл.148,НК.

Както се посочи- съгласно разпоредбата на [чл.348, ал.3, т.2, пр.1,НПК](#) липсата на мотиви е възведено като съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните /така и р.№ 531/20.12.2011г. по н.д. № 2557/11г. на ВКС/, което налага отмяна на атакувания съдебен акт. При приетото основание за отмяна не се налага разглеждане на наведените в жалбата доводи по правилното приложение на материалния закон, а също и за останалите процесуални нарушения, довели –според защитата –до накърняване права на подсъдимия и по-конкретно –отказът на първостепенния съд да разпита сочените от адв.Ш. свидетели-очевидци /.../. И това е така, защото допуснатото от първоинстанционния съд съществено процесуално нарушение опорочава изцяло постановения съдебен акт и не следва да се проверява дали този от процесуална гледна точка порочен акт е постановен при спазване на материалния закон, като същите възражения следва да се вземат предвид при новото разглеждане на делото.

Във връзка с частната жалба на граждански ищец А. К. против определение № 8930 от 06.10.2022г., постановено по същото дело, предвид, че определението на ГДРС не е по чл.306,НПК или чл.189,НПК /а с него се потвърждава протоколно такова по чл.187,ал.2,НПК, подлежащо на обжалване отделно от присъдата, а пък с нея съдът се е произнесъл по

разноските, възлагайки ги в тежест на осъдения подсъдим и респ.- ищецът няма интерес от атакуване на това определение/, то въззивният съд приема, че атакуваното определение не е от категорията на тези, подлежащи на обжалване по реда на глава 22 от НПК и частната жалба на тъжителя следва да бъде оставена без разглеждане като недопустима.

Мотивиран от преждеизложеното и на основание чл.334,т.1,НПК, във връзка с чл.335,ал2,НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 8919 от 12.09.2022 г., постановената по НЧХД № 64/21 г. по описа на РС –гр.Гоце Делчев.

ОСТАВЯ без разглеждане като НЕДОПУСТИМА частната жалба на тъжителя А. К. против определение № 8930 от 06.10.2022г., постановено по същото дело.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – Гоце Делчев.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____